ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΝΕΟΛΑΙΑ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Αυτός ο κόσμος δε μας χωρά, άλλο κόσμο να φτιάξουμε!

Η νεολαία στην πρώτη γραμμή, για τις σύγχρονες εξεγέρσεις, για δουλειά, παιδεία, ειρήνη, ελευθερία

ΑΘΗΝΑ : ΤΡΙΤΗ 6/12 ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ 12.00 μεσημέρι ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ-ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ 6.00 μμ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

14 χρόνια μετά και ο Δεκέμβρης του ‘08, ο δικός μας Δεκέμβρης, ο Δεκέμβρης της νεολαίας είναι ακόμα εδώ. Σε πείσμα όλων εκείνων που συκοφαντούν τους νεολαιίστικους αγώνες και την δίψα μας για ζωή με δικαιώματα και ελευθερίες, εμείς επιμένουμε. **Η εξέγερση του Δεκέμβρη, όπως και κάθε εξέγερση, ποτέ δεν είναι «ανεπίκαιρη» αφού όλα όσα μας έκαναν να πλημμυρίσουμε τότε τους δρόμους είναι ακόμα εδώ.**

Ο εν ψυχρώ πυροβολισμός από αστυνομικό και ο βαρύτατος τραυματισμός από σφαίρα στο κεφάλι 16χρονου τα ξημερώματα στη Θεσσαλονίκη, επειδή ο νέος δεν πλήρωσε στο πρατήριο βενζίνης και δεν σταμάτησε στο αστυνομικό μπλόκο, ο τραγικός θάνατος 12χρονου παιδιού αλλά και ο τραυματισμός δύο ακόμα παιδιών σε σχολείο μετά από έκρηξη σε λεβητοστάσιο, είναι μόνο δύο σημερινά περιστατικά που αποτυπώνουν με τον πιο βίαιο τρόπο την σημερινή πραγματικότητα της κρίσης, της τεράστιας ταξικής και κοινωνικής πόλωσης της ελληνικής κοινωνίας.

Όσο μπαίνουμε πιο βαθιά στο χειμώνα, ο λαός και η νεολαία έρχονται διαρκώς αντιμέτωποι με τέτοια περιστατικά κτηνωδίας που τείνουν να γίνουν κανονικότητα. Οι μισθοί δεν φτάνουν ούτε για την κάλυψη του κόστους βασικών αναγκαίων αγαθών, για τη θέρμανση, για το ενοίκιο, για την πληρωμή των υψηλών λογαριασμών ρεύματος, για τα είδη πρώτης ανάγκης. Η αύξηση της ακρίβειας και η συνεχής φτωχοποίηση παράλληλα με την προσπάθεια καταστολής των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών και την κατάπνιξη οποιασδήποτε φωνής αντίστασης, εντείνουν το αίσθημα της αβεβαιότητας και της επιβίωσης, ειδικά για τη νέα γενιά. Κι ενώ όλα τα παραπάνω αντιμετωπίζονται με επιδόματα

που δεν καλύπτουν ούτε στο ελάχιστο τις ανάγκες μας, όταν πρόκειται για πολεμικούς εξοπλισμούς ή για πακέτα χρηματοδότησης στο κεφάλαιο και στους διάφορους «φίλους» της κυβέρνησης εκεί ξαφνικά «λεφτά υπάρχουν».

14 χρόνια μετά, η νεολαία είναι ακόμα στο στόχαστρο, η νεολαία πετιέται έξω από τα σχολεία και τα Πανεπιστήμια, η νεολαία πρέπει ή να προσαρμοστεί ή να πεθάνει όπως κυνικά μας λένε διάφορα κυβερνητικά στελέχη.

Η νεολαία στο πρόσωπο του Γρηγορόπουλου τον Δεκέμβρη του ’08, είδε την πιο ωμή και αποκρουστική όψη της καθημερινής «δολοφονίας» της νέας γενιάς στα σχολεία και τα πανεπιστήμια των καταναγκασμών, της εξετασιομανίας, της εκμηδένισης της δημιουργικότητας, του ελεύθερου χρόνου, της αβέβαιης προοπτικής. Η δολοφονία του Αλέξη τότε, έδειξε με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο ότι είμαστε αναλώσιμοι. Αυτή τη στιγμή, ο καπιταλισμός μπορεί να υποσχεθεί μόνο φτώχεια, περιβαλλοντική καταστροφή, πολέμους και μετανάστευση για τους από κάτω. Οι τυχοδιωκτισμοί που γίνονται και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου για το ποιος θα κάνει κουμάντο στην Μεσόγειο και στα πιθανά κοιτάσματα πετρελαίου και υδρογονανθράκων, μας φέρνουν όλο και πιο συχνά στα πρόθυρα της σύγκρουσης και του πολέμου. **Για τα δικά τους συμφέροντα, για τα κέρδη και τα πετρέλαια θυσιάζουν την γενιά μας,** μια γενιά που τίποτα δεν έχει να κερδίσει από όλα αυτά, μια γενιά που τίποτα δεν έχει να χωρίσει με την Τούρκικη νεολαία που όπως εμείς είχαμε τον Αλέξη, εκείνοι είχαν τον Μπερκίν.

Σήμερα, πολύ περισσότερο από ότι το 2008 **αυτός ο κόσμος δεν μας χωρά, δεν χωρά την νέα γενιά, τις ανάγκες και τα όνειρά της.** Δεν μας χωρά όταν ζούμε για να δουλεύουμε, με μισθούς-χαρτζιλίκι που δε φτάνουν ούτε για τα βασικά. Δεν μας χωρά όταν όσοι δεν έχουν λεφτά για να σπουδάσουν μένουν «στην απ΄έξω» και καταλήγουν πελατεία για τα ιδιωτικά κολλέγια, όταν η εκπαίδευση αποστειρώνεται από κάθε έννοια σφαιρικής και ολόπλευρης μόρφωσης και γίνεται φιλέτο στα επιχειρηματικά συμφέροντα. Δεν μας χωρά η ασφυξία που επιβάλλει η πανταχού παρούσα κρατική καταστολή που δεν μας αφήνει να ανασάνουμε, που δολοφονεί όποτε κάποιος αντιδρά και οχυρώνεται για να καταπνίξει τις κοινωνικές εκρήξεις που ξεσπάνε.

14 χρόνια μετά λοιπόν και ένας νέος Δεκέμβρης είναι απαραίτητος. Αν με την εξέγερση του 2008 η νεολαία φώναξε ένα ηχηρό ΟΧΙ απέναντι σε ένα μέλλον φτώχειας και ανελευθερίας, οι σημερινές εξεγέρσεις μπορούν ανοίξουν έναν άλλο δρόμο για το παρόν και το μέλλον μας. Κόντρα στα αδιέξοδα των κοινοβουλευτικών περιπάτων, των αγώνων χαμηλής έντασης και στείρας διαμαρτυρίας, των μονοδιάστατων λογικών που βλέπουν μόνο την κρατική

καταστολή, να οργανώσουμε τον νέο Δεκέμβρη που απαιτούν οι σημερινές συνθήκες. **Να βάλουμε τα δικαιώματα μας μπροστά σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σχολείο, σε κάθε χώρο σπουδών, και να διεκδικήσουμε όσα μας κλέβουν, για μια πραγματικά όμορφη ζωή, για μια ζωή αντίστοιχη των δυνατοτήτων της εποχής μας.**